

[Industriministeren]

kritisere, at man for længe har forladt sig på den ballonoptimisme, som vi så i midten af 1980'erne i det danske samfund, og som jo fik ganske meget næring også fra Folketinget, og forladt sig på et alt for oppustet ejendomsmarked og spekulationer i fortsatte ejendomspristigninger.

Men det, der er vigtigt, er naturligvis at gøre opmærksom på, at der altså også er tale om tab som følge af sunde, fornuftige, gode udlån for at dække erhvervsvirksomheders almindelige behov for låntagning i forbindelse med driften af deres virksomhed. Og der er tale om, at sådanne udlån bør og skal være risikovillige og dermed også risikofyldte.

Hr. Thor Pedersen gjorde jo opmærksom på, at to tredjedele af tabene i den finansielle sektor var sket netop på erhvervsområdet, og at størstedelen af tabene var sket i små og mellemstore virksomheder.

Hr. Rahbæk Møller var også inde på dette forhold, som jo bl.a. har begrundet, at Folketinget har sagt, at den finansielle sektor for øjeblikket er i en situation, hvor vi kunne ønske os større risikovillighed.

Derfor har vi i Folketinget gennemført f.eks., som hr. Rahbæk Møller nævnte det, garantiordningen for skibsbygning og garantiordningen for udlån til små og mellemstore virksomheders nye aktiviteter. Det er jo eksempler på, at vi har interesse i, at den finansielle sektor kommer i gang igen i større omfang, end det p.t. er tilfældet.

Jeg vil sige, at den kritik, der har været, og som – fair nok, det skal også siges – fru Kirsten Jacobsen gentagne gange har rejst i Folketingets sal, men som så sandelig ikke skal henføres til fru Kirsten Jacobsen alene, men til Folketinget som sådant, jo har fået konkret udformning gennem vedtagelse af en række lovforslag, f.eks. aktieselskabsloven. I den har Folketinget i 10 punkter præciseret bestyrelsens arbejde. Vi har stillet krav om tilstrækkeligt kapitalgrundlag. Og vi har skærpet kravene til bestyrelsesformænds uafhængighed, det, vi kalder funktionsadskillelse.

For så vidt angår banklån er der vedtaget konsolideret tilsyn med koncerner, hvor den væsentligste virksomhed er bankvirksomheden. Og der er også vedtaget en bestemmelse til § 54 i bank- og sparekasseloven, hvorefter et pengeinstituts bestyrelse eller direktion kan

straffes for passivitet, hvis den ikke træffer nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse.

I forsikringsloven er der vedtaget regler om intern revision, præcisering af regler om lån til moderselskaber, konsolideret tilsyn som i bankloven, men hvor den væsentligste virksomhed naturligvis er forsikringsvirksomheden.

Der er altså tale om et helt sæt af skærpede regler, som, kan jeg heldigvis sige, et stort flertal i Folketinget har vedtaget netop som en følge af et behov for en generel opstramning af selskabslovgivningen. Jeg synes, det er tilfredsstillende, og at det er et konkret og tilfredsstillende svar, og det er jo således, at bestemmelserne, som jeg har sagt det tidligere, træder i kraft den 1. august i år.

Folketinget og regeringen har altså reageret således, som en lovgivende forsamling og en regering kan reagere på den berettigede kritik, der har vist sig. Dermed er også sagt, at man har taget kritikken alvorligt, at man ser med alvorlige øjne på de unødige tab, der har været lidt.

Fru Kirsten Jacobsen var meget inde på diskussionen om, hvad udgangssituationen skulle være – det var andre også, men især fru Kirsten Jacobsen. Som jeg lyttede mig til det, skulle der også ifølge fru Kirsten Jacobsens begrebsverden helst være den udgang af krisen i den finansielle sektor, at den finansielle sektor skulle klare sig selv, at man ikke skulle smide skatteyderpenge efter penge, der var tabt. Og det, regeringen har lagt vægt på, er naturligvis, at den finansielle sektor skal klare sig selv. Det har været utrolig vigtigt.

For det første tror jeg, at det på lang sigt er det mest tilfredsstillende. Her kan jeg måske indskyde den bemærkning, at det naturligvis er mest tilfredsstillende for de virksomheder, som overlever. Men der er ingen tvivl om, at når det er mest tilfredsstillende, skyldes det ikke mindst, at når den finansielle sektor får det helt klare signal fra Folketinget og regeringen, at vi lægger vægt på, at den klarer sig selv, har det betydning, at den finansielle sektor har været i stand til hurtigere at overvinde sine aktuelle problemer, end der ville have været tale om, hvis vi var begyndt at føre en politik som den, vi har set i de øvrige nordiske lande, hvor en-